

Η μετάφραση αυτής της σελίδας είναι προϊόν αυτόματης μετάφρασης [Σύνδεσμος]. Οι αυτόματες μεταφράσεις μπορεί να περιέχουν σφάλματα που δυνητικά μειώνουν τη σαφήνεια και την ακρίβεια· ο Διαμεσολαβητής δεν φέρει καμία ευθύνη για τυχόν αποκλίσεις. Για πιο αξιόπιστες πληροφορίες και μεγαλύτερη νομική ασφάλεια, ανατρέξτε στην πρωτότυπη έκδοση που αγγλικά περιέχεται στον ανωτέρω σύνδεσμο. Για περισσότερες πληροφορίες συμβουλευτείτε τη [γλωσσική και μεταφραστική πολιτική \[Σύνδεσμος\]](#) μας.

Απόφαση στην υπόθεση OI/12/2010/MMN - Λογοδοσία για περιπτώσεις κακής διοίκησης στις δραστηριότητες των αποστολών στο πλαίσιο της Κοινής Πολιτικής Ασφάλειας και Άμυνας

Απόφαση

Υπόθεση OI/12/2010/MMN - Εκκίνηση έρευνας στις 17/12/2010 - Απόφαση στις 30/08/2013 - Ενδιαφερόμενα θεσμικά όργανα Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Δεν δικαιολογούνται περαιτέρω έρευνες) | Ευρωπαϊκή Επιτροπή |

Η υπόθεση αυτή αφορά το ζήτημα της λογοδοσίας για περιπτώσεις κακής διοίκησης στις δραστηριότητες των πολιτικών και στρατιωτικών αποστολών στο πλαίσιο της Κοινής Πολιτικής Ασφάλειας και Άμυνας («ΚΠΑΑ»). Λόγω των αβεβαιοτήτων ως προς το ποιο θεσμικό όργανο ή οργανισμός θα είναι αρμόδιος για την αντιμετώπιση πιθανών περιπτώσεων κακής διοίκησης, ο Διαμεσολαβητής ξεκίνησε μια αυτεπάγγελτη έρευνα.

Η Επιτροπή επεσήμανε ότι ο εποπτικός ρόλος της περιορίζεται στην εκτέλεση του προϋπολογισμού και τη χρηστή δημοσιονομική διαχείριση μόνο των μη στρατιωτικών αποστολών. Επομένως, δεν μπορεί να θεωρηθεί υπεύθυνη εκτός του εν λόγω περιορισμένου τομέα.

Το Συμβούλιο ανέφερε ότι για το θέμα αυτό δεν ήταν αρμόδιο το ίδιο, αλλά η Ύπατη Εκπρόσωπος για την αντιμετώπιση τέτοιων ζητημάτων.

Η Ύπατη Εκπρόσωπος ανέφερε ότι οι ίδιες αποστολές της ΚΠΑΑ δεν ήταν δυνατό να θεωρηθούν υπόλογες για διάφορους λόγους, συμπεριλαμβανομένου, μεταξύ άλλων, του γεγονότος ότι δεν έχουν νομική προσωπικότητα. Πρόσθεσε ότι ούτε η ίδια μπορεί να θεωρηθεί νομικά υπεύθυνη, δεδομένου ότι, σε αντίθεση με τις αντιπροσωπείες της ΕΕ, οι αποστολές δεν εμπίπτουν στην αρμοδιότητά της. Ωστόσο, η Ύπατη Εκπρόσωπος παραδέχθηκε ότι οφείλει η ίδια να λαμβάνει γνώση των ατομικών αναφορών που υποβάλλονται στον Διαμεσολαβητή, να ζητά τη διευθέτησή τους από τις αρμόδιες υπηρεσίες των θεσμικών οργάνων και να παρέχει

στον Διαμεσολαβητή τις σχετικές απαντήσεις.

Σε πρώτο στάδιο, ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε με λύπη ότι οι απαντήσεις των θεσμικών οργάνων αποδείχθηκαν ανεπαρκείς για να εξαλείψουν τις προαναφερθείσες αβεβαιότητες. Η άποψη ότι κανένα θεσμικό όργανο της ΕΕ δεν θα πρέπει να θεωρείται υπόλογο για θέματα κακοδιοίκησης δεν μπορεί να γίνει δεκτή.

Ωστόσο, ο Διαμεσολαβητής επικρότησε την πραγματική και χρήσιμη προσφορά της Ύπατης Εκπροσώπου, με σκοπό την εξεύρεση λύσης στο πρόβλημα αυτό.

Ο Διαμεσολαβητής κατέληξε, επομένως, στο συμπέρασμα ότι όσον αφορά τις μελλοντικές έρευνες θα απευθύνεται (i) στην Επιτροπή για θέματα που αφορούν την εκτέλεση του προϋπολογισμού σε μη στρατιωτικές αποστολές και (ii) στην Ύπατη Εκπρόσωπο/ΕΥΕΔ όσον αφορά όλες τις άλλες αναφορές για κακή διοίκηση σε σχέση με τις αποστολές στο πλαίσιο της ΚΠΑΑ.

Δεν φαίνεται να υπάρχει λόγος να αμφισβητηθεί το γεγονός ότι οι παραπάνω ρυθμίσεις θα διασφαλίσουν την αποτελεσματική άσκηση του θεμελιώδους δικαιώματος *υποβολής αναφοράς στον Διαμεσολαβητή* που προβλέπεται στο άρθρο 43 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων. Συνεπώς, δεν υπήρχε ανάγκη να παραταθεί η παρούσα έρευνα. Δεν είναι καθόλου προφανές, ωστόσο, ότι οι ρυθμίσεις αυτές θα αποδειχθούν επαρκείς για τη διασφάλιση του θεμελιώδους δικαιώματος *χρηστής διοίκησης* που προβλέπεται στο άρθρο 41 του Χάρτη. Εάν προκύψει ότι οι εν λόγω ρυθμίσεις δεν είναι επαρκώς αποτελεσματικές όσον αφορά οποιοδήποτε από τα δικαιώματα αυτά, ο Διαμεσολαβητής δεσμεύεται να ασχοληθεί και πάλι με το ζήτημα της αρχής.

Το ιστορικό της καταγγελίας

1. Η υπό κρίση υπόθεση αφορά το ζήτημα της λογοδοσίας για περιπτώσεις κακοδιοίκησης στις δραστηριότητες των αποστολών που διεξάγονται στο πλαίσιο της Κοινής Πολιτικής Ασφάλειας και Άμυνας (στο εξής: ΚΠΑΑ).

2. Τα τελευταία χρόνια, το Συμβούλιο, υπό την αιγίδα της ΚΠΑΑ, έχει καθιερώσει σειρά στρατιωτικών και μη στρατιωτικών αποστολών σε τρίτες χώρες, όπως η αστυνομική αποστολή της ΕΕ στα παλαιστινιακά εδάφη («EUPOL COPPS»), η αστυνομική αποστολή της ΕΕ στη Βοσνία-Ερζεγοβίνη («EUPM/BiH»), η αστυνομική αποστολή της ΕΕ στο Αφγανιστάν («EUPOL AFGHANISTAN»), η αποστολή της ΕΕ για την επιβολή κράτους δικαίου στο Κοσσυφοπέδιο («EULEX») και η στρατιωτική επιχείρηση της ΕΕ στη Βοσνία-Ερζεγοβίνη («EUFOR Althea»).

3. Κοινό χαρακτηριστικό των *μη στρατιωτικών* αποστολών φαίνεται να είναι ότι ο Αρχηγός Αποστολής ασκεί επιχειρησιακό έλεγχο και καθημερινή διαχείριση. Ο Αρχηγός Αποστολής, ο οποίος συνάπτει σύμβαση εργασίας με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή («Επιτροπή»), εποπτεύεται από την Επιτροπή. Οι μη στρατιωτικές αποστολές ΚΠΑΑ απασχολούν προσωπικό

αποσπασμένο από τα κράτη μέλη και/ή τα θεσμικά όργανα της ΕΕ, καθώς και διεθνές και τοπικό προσωπικό. Όσον αφορά την τελευταία κατηγορία προσωπικού αποστολής, οι όροι εργασίας τους, τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις τους καθορίζονται στις συμβάσεις μεταξύ του αρχηγού αποστολής και των μελών του προσωπικού. Επιπλέον, ο Αρχηγός Αποστολής συνάπτει επίσης συμβάσεις εργασίας με μέλη του προσωπικού που αποσπώνται από τα κράτη μέλη και/ή τα θεσμικά όργανα της ΕΕ. Επιπλέον, ο Αρχηγός Αποστολής είναι επίσης υπεύθυνος για τον πειθαρχικό έλεγχο των μελών του προσωπικού.

4. Όσον αφορά τις *στρατιωτικές* αποστολές, το Συμβούλιο διορίζει i) διοικητές επιχειρήσεων, οι οποίοι ασκούν στρατιωτικό έλεγχο σε στρατηγικό επίπεδο και είναι υπεύθυνοι για τη διαχείριση του προϋπολογισμού, καθώς και ii) διοικητές δυνάμεων της ΕΕ, οι οποίοι είναι υπεύθυνοι για την καθημερινή λειτουργία της αποστολής.

5. Οι καθημερινές επιχειρήσεις των αποστολών ΚΠΑΑ θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε περιπτώσεις κακοδιοίκησης σε θέματα προσωπικού, καθώς και σε σχέση με άλλα θέματα. Πράγματι, ο Διαμεσολαβητής έχει λάβει σειρά καταγγελιών σχετικά με τις δραστηριότητες των αποστολών ΚΠΑΑ κατά το παρελθόν [1] .

6. Ωστόσο, το θεσμικό πλαίσιο που συνοψίζεται συνοπτικά ανωτέρω δημιούργησε αβεβαιότητες ως προς το ποιο θεσμικό όργανο ή οργανισμός θα ήταν αρμόδιος για την αντιμετώπιση πιθανών περιπτώσεων κακοδιοίκησης. Επιπλέον, ένα άλλο ερώτημα είναι σε ποιο βαθμό οι ίδιες οι αποστολές ΚΠΑΑ θα μπορούσαν να λογοδοτήσουν για πιθανές περιπτώσεις κακοδιοίκησης.

Το αντικείμενο της έρευνας

7. Λόγω αυτών των αβεβαιοτήτων, ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε να κινήσει αυτεπάγγελτη έρευνα σχετικά με το θέμα της λογοδοσίας για περιπτώσεις κακοδιοίκησης στις δραστηριότητες των αποστολών ΚΠΑΑ.

Η έρευνα

8. Στις 17 Δεκεμβρίου 2010, ο Διαμεσολαβητής ζήτησε από την Επιτροπή και το Συμβούλιο της ΕΕ να γνωμοδοτήσουν.

9. Στις 11 Απριλίου 2011, το Συμβούλιο της ΕΕ ενημέρωσε τον Διαμεσολαβητή ότι, δεδομένου ότι η επιστολή του αφορούσε θέματα που αφορούν την ΚΠΑΑ, είχε διαβιβάσει την επιστολή στην κα Ashton υπό την ιδιότητά της ως Υπατης Εκπροσώπου της Ένωσης για Θέματα Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφαλείας (στο εξής: Υπατη Εκπρόσωπος), προκειμένου να παράσχει τα σχετικά στοιχεία απάντησης.

10. Στις 4 Μαΐου 2011, η Υπατη Εκπρόσωπος διαβίβασε στον Διαμεσολαβητή γνωμοδότηση σε απάντηση της επιστολής του Διαμεσολαβητή προς το Συμβούλιο της ΕΕ.

11. Στις 8 Ιουνίου 2011, η κα Ashton, υπό την ιδιότητά της ως Αντιπροέδρου της Επιτροπής, παρέσχε στον Διαμεσολαβητή γνωμοδότηση εξ ονόματος της Επιτροπής.
12. Στις 7 Νοεμβρίου 2011, η Διαμεσολαβήτρια απέστειλε επιστολή στην Ύπατη Εκπρόσωπο και Αντιπρόεδρο της Επιτροπής, ζητώντας της να παράσχει περαιτέρω γνωμοδότηση. Στις 29 Νοεμβρίου 2011, ο Διαμεσολαβητής απέστειλε την ίδια επιστολή στην Επιτροπή.
13. Στις 29 Φεβρουαρίου 2012, ο Γενικός Γραμματέας της Επιτροπής απέστειλε νέα γνώμη εξ ονόματος της Επιτροπής.
14. Την ίδια ημερομηνία, η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης («ΕΥΕΔ») απέστειλε νέα γνώμη εξ ονόματος της Ύπατης Εκπροσώπου, η οποία επικουρείται από την ΕΥΕΔ στα καθήκοντά της.
15. Στις 12 Δεκεμβρίου 2012, ο Διαμεσολαβητής ενημέρωσε τα μέρη ότι, σύμφωνα με την πρακτική του όσον αφορά τις συστημικές αυτεπάγγελτες έρευνες, σκόπευε να δημοσιεύσει στον ιστότοπό του αντίγραφο όλης της αλληλογραφίας που έχει ανταλλάξει μέχρι στιγμής, καθώς και κάθε μελλοντική αλληλογραφία στο πλαίσιο της παρούσας έρευνας.
16. Το Συμβούλιο, στις 3 Ιανουαρίου 2013, η ΕΥΕΔ εξ ονόματος της Ύπατης Εκπροσώπου, στις 11 Ιανουαρίου 2013, και η Επιτροπή, στις 13 Ιανουαρίου 2013, εξέφρασαν την αντίθεσή τους στη δημοσίευση της αλληλογραφίας με σχεδόν πανομοιότυπους όρους. Ειδικότερα, τα θεσμικά όργανα υποστήριξαν ότι, δεδομένου ότι η αυτεπάγγελη έρευνα εξακολουθούσε να εκκρεμεί, η δημοσίευση της αλληλογραφίας θα παρεμπόδιζε το δικαίωμά τους να υπερασπιστούν τη θέση τους, απαλλαγμένη από εξωτερικές επιρροές.

Ανάλυση και συμπεράσματα του Διαμεσολαβητή

Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

17. Προκαταρκτικά, ο Διαμεσολαβητής υπενθυμίζει ότι, όπως αναφέρθηκε ανωτέρω, είχε την ευκαιρία να εξετάσει ισχυρισμούς για περιπτώσεις κακοδιοίκησης στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων των αποστολών της ΚΠΑΑ σε αρκετές περιπτώσεις κατά το παρελθόν, συμπεριλαμβανομένων των ακόλουθων περιπτώσεων.
18. Η καταγγελία 955/97/IJH κατά της Επιτροπής αφορούσε την καταβολή αποζημιώσεων σε παρατηρητή σε εκλογική αποστολή παρακολούθησης στην Παλαιστίνη. Αρχικά, η Επιτροπή αρνήθηκε την ευθύνη επί του θέματος με την αιτιολογία, *μεταξύ* άλλων, ότι δεν αφορούσε δραστηριότητα της Ένωσης που ασκήθηκε υπό την ευθύνη της Επιτροπής, αλλά κοινή δράση του Συμβουλίου στο πλαίσιο της Κοινής Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφαλείας (στο εξής: ΚΕΠΠΑ). Τελικά, ωστόσο, η Επιτροπή, ενθαρρυνόμενη από το Συμβούλιο, αποδέχθηκε μια πρόταση φιλικής λύσης για τη συγκεκριμένη υπόθεση και συμφώνησε να καταβάλει τα ποσά

που ζήτησε ο καταγγέλλων.

19. Στην απόφασή του σχετικά με την καταγγελία 3008/2005/ΟΝ κατά της Επιτροπής, ο Διαμεσολαβητής ανέλυσε τους ισχυρισμούς περί κακοδιοίκησης σχετικά με μεταβολή των όρων απασχόλησης του προσωπικού που απασχολείται από την αστυνομική αποστολή της ΕΕ στην Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας («EUPOL Proxima»). Εν προκειμένω, η Επιτροπή υποστήριξε, *μεταξύ άλλων*, ότι ο Αρχηγός Αποστολής παρέμεινε η αναθέτουσα αρχή και ότι καμία κακοδιοίκηση δεν μπορούσε να καταλογιστεί στην Επιτροπή ως προς το σημείο αυτό. Ο Διαμεσολαβητής προέβη σε δύο επικριτικές παρατηρήσεις που απευθύνθηκαν στην Επιτροπή επειδή δεν ενημέρωσε εγκαίρως τους καταγγέλλοντες σχετικά με την αλλαγή των όρων απασχόλησής τους. Στο πλαίσιο αυτό, ο Διαμεσολαβητής έλαβε υπόψη το γεγονός ότι η Επιτροπή συνάπτει σύμβαση με τον Αρχηγό Αποστολής και ότι ο Αρχηγός Αποστολής συνάπτει στη συνέχεια συμβάσεις με διεθνές προσωπικό, οι οποίες συνάδουν με τις διατάξεις της ανακοίνωσης της Επιτροπής σχετικά με τους ειδικούς κανόνες για τους ειδικούς συμβούλους [2]

20. Η καταγγελία 3328/2008/ΕΛΒ κατά της Επιτροπής αφορούσε διαφορά σχετικά με την κατάταξη μέλους του προσωπικού που προσλήφθηκε για την αποστολή παρακολούθησης στη Γεωργία («EUMM Georgia»). Μολονότι ο Αρχηγός Αποστολής πρότεινε αρχικά στον καταγγέλλοντα θέση με συγκεκριμένο βαθμό, η Επιτροπή συνέστησε στη συνέχεια χαμηλότερο βαθμό, τον οποίο τελικά ενέκρινε ο Αρχηγός Αποστολής. Στην απόφασή του, ο Διαμεσολαβητής προέβη σε κριτική παρατήρηση καταλήγοντας στο συμπέρασμα ότι η Επιτροπή διέπραξε περίπτωση κακοδιοίκησης υιοθετώντας μια υπερβολικά τυπολατρική προσέγγιση κατά την επανεξέταση της επαγγελματικής πείρας του καταγγέλλοντος.

21. Στην απόφαση σχετικά με την καταγγελία 3177/2008/(JDG)ΟΝ κατά της Επιτροπής, ο Διαμεσολαβητής ανέλυσε την πρόωρη καταγγελία της σύμβασης μέλους του προσωπικού που προσλήφθηκε για την αποστολή επιτήρησης της ΕΕ στην πρώην Γιουγκοσλαβία («EUMM στην πρώην Γιουγκοσλαβία»). Τον Ιανουάριο του 2008, όταν ο καταγγέλλων απηύθυνε επιστολή στο Συμβούλιο για να ζητήσει αποζημίωση για την εικαζόμενη παράνομη πρόωρη καταγγελία της σύμβασής του, ενημερώθηκε ότι η αποστολή είχε παύσει να υφίσταται τον Δεκέμβριο του 2007. Επιπλέον, το Συμβούλιο έκρινε ότι η σχέση μεταξύ του καταγγέλλοντος και του αρχηγού αποστολής εμπίπτει στην αρμοδιότητα της Επιτροπής, στην οποία το Συμβούλιο διαβίβασε την επιστολή. Η Επιτροπή έκρινε ότι ο αρχηγός αποστολής συνήψε συμβάσεις «για λογαριασμό του» και παρέμεινε οικονομικά υπεύθυνος για τις συμβάσεις αυτές. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή πρότεινε ότι ο καταγγέλλων θα μπορούσε να απευθυνθεί στον πρώην Αρχηγό Αποστολής. Ο τελευταίος είχε γίνει εν τω μεταξύ πρέσβης κράτους μέλους σε άλλη χώρα. Λόγω της απουσίας απάντησης από τον πρώην Αρχηγό Αποστολής, ο καταγγέλλων απευθύνθηκε στον Διαμεσολαβητή.

22. Στην περίπτωση αυτή, η Διαμεσολαβητρια έκρινε ότι το γεγονός ότι η Επιτροπή επέβλεψε τον Αρχηγό Αποστολής δεν σημαίνει ότι έπρεπε να προβεί σε λεπτομερή έλεγχο κάθε ενέργειας που ανέλαβε το εν λόγω πρόσωπο βάσει της σύμβασής του με την Επιτροπή. Ούτε σημαίνει ότι η Επιτροπή ευθύνεται κατ' ανάγκην για τυχόν ισχυρισμούς που θα μπορούσαν να προκύψουν από τη σύμβασή του με τον αρχηγό αποστολής. Ο Διαμεσολαβητής έκρινε, ωστόσο, ότι ο

εποπτικός ρόλος της Επιτροπής σήμαινε ότι θα πρέπει να εξετάζει δεόντως τυχόν καταγγελίες που έλαβε σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο ο Αρχηγός Αποστολής είχε ασκήσει τα καθήκοντά του στο πλαίσιο της σύμβασής του με αυτόν [3] .

23. Ο Διαμεσολαβητής επισήμανε επίσης ότι υπήρχαν δύο περιστάσεις που είχαν ιδιαίτερη σημασία για την υπό εξέταση υπόθεση. Πρώτον, μετά τη λήξη της αποστολής, ο πρώην αρχηγός αποστολής, ο οποίος στη συνέχεια διορίστηκε Πρέσβης κράτους μέλους σε τρίτη χώρα, δεν αντέδρασε στις επιστολές που απέστειλαν ο καταγγέλλων και ο δικηγόρος του. Δεύτερον, και ακόμη σημαντικότερο, ο καταγγέλλων υποστήριξε ότι η απόλυσή του από τον πρώην αρχηγό αποστολής ήταν το αποτέλεσμα της ενημέρωσης της Επιτροπής και της OLAF σχετικά με οικονομικές παρατυπίες που, κατά την άποψή του, συνέβησαν κατά την αποστολή. Κατά τη γνώμη του Διαμεσολαβητή, επρόκειτο για πολύ σοβαρό ζήτημα [4] .

24. Κατά τη διάρκεια της έρευνας της Διαμεσολαβητριας, η Επιτροπή πρότεινε στον καταγγέλλοντα να επικοινωνήσει με την ΕΥΕΔ. Η Διαμεσολαβητρια έκρινε ότι, ως εκ τούτου, η Επιτροπή φαίνεται να αποφεύγει την ευθύνη της επί του θέματος. Με βάση τα ανωτέρω, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την έρευνά του με μια κριτική παρατήρηση ότι η Επιτροπή δεν είχε χειριστεί σωστά το θέμα [5] .

25. Στην αυτεπάγγελτη έρευνα OI/1/2010/(ΒΕΗ)MMN, η οποία αφορούσε την πρόσληψη προσωπικού από την EUPOL COPPS, ο Διαμεσολαβητής απευθύνθηκε απευθείας στην αποστολή αυτή καθαυτή. Μολονότι η EUPOL COPPS εξέφρασε ορισμένες αμφιβολίες σχετικά με το παραδεκτό της εν λόγω έρευνας, παρείχε, ως ένδειξη καλής θέλησης και διαφάνειας, γνώμη επί της ουσίας της υπόθεσης. Στην απόφασή του, ο Διαμεσολαβητής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η EUPOL COPPS διέπραξε περίπτωση κακοδιοίκησης κατά την εν λόγω διαδικασία πρόσληψης, παραλείποντας να τηρήσει τους όρους που είχε θέσει στην προκήρυξη κενής θέσης.

26. Στην απόφασή του σχετικά με την καταγγελία 1519/2011/AN κατά του Συμβουλίου, ο Διαμεσολαβητής εξέτασε την υπόθεση καταγγέλλοντος ο οποίος εργαζόταν ως πολιτικός υπάλληλος για τη στρατιωτική αποστολή της ΕΕ στη Βοσνία-Ερζεγοβίνη («EUFOR Althea») και είχε λάβει ειδοποίηση καταγγελίας της σύμβασής του κατά τη διάρκεια αναρρωτικής άδειας. Στην απάντησή του στην πρόταση φιλικής λύσης του Διαμεσολαβητή, το Συμβούλιο δήλωσε ότι δεν είναι αρμόδιο να επιληφθεί της υπόθεσης και πρότεινε να απευθυνθεί η πρόταση στον διοικητή επιχειρήσεων της αποστολής. Ο Διοικητής Επιχειρήσεων αποδέχθηκε την πρόταση φιλικής λύσης του Διαμεσολαβητή.

27. Τέλος, στην απόφασή του επί της καταγγελίας 532/2011/(FOR)CK κατά της ΕΥΕΔ, ο Διαμεσολαβητής διερεύνησε ισχυρισμούς περί διάκρισης λόγω ηλικίας εις βάρος μέλους του προσωπικού της EULEX του οποίου η σύμβαση λύθηκε με τη συμπλήρωση του 65ου έτους της ηλικίας του. Στην απάντησή της, η ΕΥΕΔ επισύναψε τη γνώμη του Αρχηγού Αποστολής, ο οποίος υποστήριξε ότι η EULEX είχε ενιαία πολιτική συνταξιοδότησης στην ηλικία των 65 ετών. Στην απόφασή του, ο Διαμεσολαβητής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η ΕΥΕΔ είχε διαπράξει κρούσμα κακοδιοίκησης, *μεταξύ* άλλων, παραλείποντας να δικαιολογήσει τη διαφορετική μεταχείριση λόγω ηλικίας.

28. Από την ανωτέρω ανάλυση της πρακτικής λήψης αποφάσεων του Διαμεσολαβητή στον τομέα αυτό πριν από την παρούσα αυτεπάγγελτη έρευνα προκύπτει ότι η κατάσταση χαρακτηριζόταν από σημαντικές αβεβαιότητες ως προς το ποιο θεσμικό ή άλλο όργανο της ΕΕ θα ήταν αρμόδιο για την αντιμετώπιση πιθανών περιπτώσεων κακοδιοίκησης σε τέτοιου είδους καταστάσεις (δηλ. το Συμβούλιο, η Επιτροπή ή η Ύπατη Εκπρόσωπος/ΕΥΕΔ). Πράγματι, κατέστη προφανές ότι συχνά κανένα από τα θεσμικά όργανα ή τους οργανισμούς της ΕΕ δεν θεωρούσε τον εαυτό του υπεύθυνο για τα θέματα αυτά. Επιπλέον, ήταν εξίσου ασαφές σε ποιο βαθμό οι ίδιες οι αποστολές ΚΠΑΑ θα μπορούσαν να λογοδοτήσουν για πιθανές περιπτώσεις κακοδιοίκησης. Στο πλαίσιο αυτό, τα θεσμικά όργανα της ΕΕ και οι ίδιες οι αποστολές εξέφρασαν αποκλίνουσες απόψεις κατά τη διάρκεια των ερευνών που διεξήγαγε ο Διαμεσολαβητής.

A. Το ζήτημα της λογοδοσίας των αποστολών ΚΠΑΑ

Επιχειρήματα που υποβλήθηκαν στη Διαμεσολαβήτρια

29. Στην απάντησή του, το **Συμβούλιο** επισήμανε ότι είχε παραπέμψει το θέμα στην Ύπατη Εκπρόσωπο, δεδομένου ότι δεν ήταν αρμόδιο να ασχολείται με θέματα λογοδοσίας για περιπτώσεις κακοδιοίκησης στις δραστηριότητες των αποστολών ΚΠΑΑ.

30. Στην απάντησή της στην επιστολή της Διαμεσολαβήτριας προς το Συμβούλιο, η **Ύπατη Εκπρόσωπος** δήλωσε ότι κατανοεί την έρευνα της Διαμεσολαβήτριας ότι αφορά μόνο μη στρατιωτικές αποστολές.

31. Όσον αφορά την ουσία της έρευνας, η Ύπατη Εκπρόσωπος παρέπεμψε στο άρθρο 41 παράγραφος 2 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (κεφάλαιο 2, « ειδικές διατάξεις για την κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας »), το οποίο ορίζει ότι:

« Οι επιχειρησιακές δαπάνες τις οποίες συνεπάγεται η εφαρμογή του παρόντος κεφαλαίου βαρύνουν επίσης τον προϋπολογισμό της Ένωσης, εκτός από τις δαπάνες που προκύπτουν από επιχειρήσεις που έχουν στρατιωτικές συνέπειες ή συνέπειες στον τομέα της άμυνας και τις περιπτώσεις στις οποίες το Συμβούλιο αποφασίζει ομόφωνα διαφορετικά. »

32. Η Ύπατη Εκπρόσωπος πρόσθεσε ότι, μέχρι τότε, όλες οι μη στρατιωτικές αποστολές ΚΠΑΑ είχαν χρηματοδοτηθεί από τον προϋπολογισμό της ΕΕ. Επιπλέον, το άρθρο 317 της Συνθήκης για τη λειτουργία της ΕΕ («ΣΛΕΕ») προέβλεπε τα εξής:

« Η Επιτροπή εκτελεί τον προϋπολογισμό σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, σύμφωνα με τις διατάξεις των κανονισμών που εκδίδονται δυνάμει του άρθρου 322, με δική της ευθύνη και εντός των ορίων των πιστώσεων, λαμβάνοντας υπόψη τις αρχές της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης [...]. »

33. Επιπλέον, η Ύπατη Εκπρόσωπος αναφέρθηκε στο άρθρο 54 παράγραφος 2 στοιχείο δ) του δημοσιονομικού κανονισμού, το οποίο ορίζει ότι η Επιτροπή μπορεί να αναθέτει καθήκοντα εκτέλεσης του προϋπολογισμού σε «πρόσωπα στα οποία ανατίθεται η υλοποίηση ειδικών δράσεων δυνάμει του τίτλου V της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και προσδιορίζονται στη σχετική βασική πράξη κατά την έννοια του άρθρου 49 του παρόντος κανονισμού [6] ».

34. Επιπλέον, ο Ύπατος Εκπρόσωπος ανέφερε ότι ο Αρχηγός Αποστολής τελεί υπό την εποπτεία της Επιτροπής υπό την ιδιότητά του ως Ειδικού Συμβούλου της Επιτροπής, μεταξύ άλλων σε σχέση με συμβάσεις εργασίας με διεθνές και τοπικό προσωπικό. Στο πλαίσιο αυτό, αναφέρθηκε στην ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τους ειδικούς κανόνες για τους ειδικούς συμβούλους της Επιτροπής που είναι επιφορτισμένοι με την υλοποίηση επιχειρησιακών δράσεων ΚΕΠΠΑ. Η Ύπατη Εκπρόσωπος ανέφερε ότι, μολονότι συνάπτονται συμβάσεις εργασίας με διεθνές ή τοπικό προσωπικό μεταξύ του Αρχηγού Αποστολής και του προσωπικού, οι συμβάσεις αυτές βασίζονται σε υποδείγματα που καταρτίζει η Επιτροπή και ακολουθούν τις σχετικές διατάξεις των ειδικών κανόνων για τους ειδικούς συμβούλους (για παράδειγμα, όσον αφορά τις διαφορές).

35. Πρόσθεσε ότι αντιλαμβάνεται ότι η Επιτροπή αναγνώρισε πλήρως την εποπτική της ευθύνη όσον αφορά τους αρχηγούς αποστολών.

36. Τέλος, η Ύπατη Εκπρόσωπος υποστήριξε ότι οι ίδιες οι αποστολές ΚΠΑΑ δεν θα μπορούσαν να λογοδοτήσουν για πιθανές περιπτώσεις κακοδιοίκησης για διάφορους λόγους. Πρώτον, οι μη στρατιωτικές αποστολές ΚΠΑΑ αποτελούν επιχειρησιακή δράση της ΕΕ που θεσπίζεται από το Συμβούλιο. Δεύτερον, οι αποστολές ΚΠΑΑ δεν εμπίπτουν στην έννοια των «οργανισμών, υπηρεσιών ή οργανισμών» των οποίων οι πράξεις μπορούν να ελεγχθούν από το Δικαστήριο. Τρίτον, οι αποστολές ΚΠΑΑ δεν έχουν νομική προσωπικότητα. Τέταρτον, οι αποστολές ΚΠΑΑ δεν μπορούν να παρίστανται ενώπιον δικαστηρίου ενώπιον δικαστηρίου.

37. Στη γνώμη που διαβιβάστηκε εξ ονόματος της **Επιτροπής**, η Επιτροπή επισήμανε ότι, λόγω της μάλλον μοναδικής δομής, των επισφαλών συνθηκών επιτόπου, της ανάγκης ταχείας ανάπτυξης και της περιορισμένης διάρκειας των εν λόγω επιχειρήσεων, η ΕΕ αναθέτει στον Αρχηγό Αποστολής την πρόσληψη και την απασχόληση του προσωπικού που απαιτείται για την επίτευξη των στόχων που έχουν τεθεί. Η πλειονότητα του προσωπικού σε τέτοιες αποστολές αποτελείται από αποσπασμένους υπαλλήλους από τα θεσμικά όργανα της ΕΕ και από τα κράτη μέλη (π.χ. αστυνομικούς), οι οποίοι εξακολουθούν να έχουν σχέσεις εργασίας με το αρμόδιο θεσμικό όργανο ή εθνική αρχή της ΕΕ και όχι με τον Αρχηγό Αποστολής.

38. Ο Αρχηγός Αποστολής συνάπτει συμβάσεις εργασίας για δικό του λογαριασμό μόνο με τοπικό και διεθνές προσωπικό (το οποίο συνήθως εκτελεί διοικητικά καθήκοντα ή καθήκοντα υποστήριξης), σύμφωνα με την ισχύουσα έκδοση των ειδικών κανόνων για τους ειδικούς συμβούλους. [7] Όσον αφορά το τοπικό προσωπικό, η σύμβαση εργασίας υπόκειται στο δίκαιο που ισχύει στον τόπο αποστολής. Όσον αφορά το διεθνές προσωπικό, η σύμβαση εργασίας υπόκειται στο δίκαιο που ισχύει στη χώρα καταγωγής του υπαλλήλου.

39. Βάσει των ανωτέρω, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν μπορεί να θεωρηθεί

εργοδότης του προσωπικού της αποστολής ΚΠΑΑ.

40. Επιπλέον, η Επιτροπή τόνισε ότι ο εποπτικός της ρόλος όσον αφορά τον Αρχηγό Αποστολής περιορίζεται στη διαχείριση του προϋπολογισμού που του έχει ανατεθεί από την Επιτροπή.

41. Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή παρέπεμψε στην απόφαση του Συμβουλίου για τη σύσταση της EUPOL COPPS, η οποία προβλέπει ότι « *[η] δομή διοίκησης και ελέγχου της αποστολής δεν θα πρέπει να θίγει τις συμβατικές αρμοδιότητες του Αρχηγού Αποστολής έναντι της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την εκτέλεση του προϋπολογισμού της αποστολής*» [8] Σύμφωνα με την Επιτροπή, κάθε απόφαση του Συμβουλίου για τη σύσταση αποστολής ΚΠΑΑ περιέχει παρόμοια διάταξη.

42. Η Επιτροπή υποστήριξε ότι ο αρχηγός αποστολής ασκεί τα επιχειρησιακά του καθήκοντα χωρίς να τελεί υπό την εξουσία της Επιτροπής. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή δεν έχει την εξουσία να διασφαλίζει ότι ο Αρχηγός Αποστολής τροποποιεί την απόφασή του σχετικά με οποιαδήποτε επιχειρησιακή δραστηριότητα προκειμένου να ανταποκριθεί στις ανησυχίες της Επιτροπής. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή δεν μπορούσε να λογοδοτήσει για την άσκηση των αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στο Συμβούλιο της ΕΕ, στον Ύπατο Εκπρόσωπο ή στον Διοικητή Μη Στρατιωτικών Επιχειρήσεων [9] .

43. Στην περαιτέρω γνωμοδότηση που απεστάλη εξ ονόματος της **Ύπατης Εκπροσώπου** από την **EYED** επισημάνθηκε ότι τα κράτη μέλη έχουν αρμοδιότητες σε σχέση με οικονομικά θέματα που αφορούν στρατιωτικές αποστολές, ενώ η Επιτροπή έχει αρμοδιότητες σε οικονομικά θέματα που αφορούν μη στρατιωτικές αποστολές. Κατά τη γνώμη της, η Ύπατη Εκπρόσωπος σημείωσε περαιτέρω ότι, εκτός από τα οικονομικά ζητήματα, η διαχείριση των αποστολών εναπόκειται στις αρχές που είναι επιφορτισμένες με τη διεξαγωγή των αποστολών, και συγκεκριμένα στους διοικητές επιχειρήσεων, τους διοικητές δυνάμεων και τους οικείους αρχηγούς αποστολής. Επιπλέον, η διεξαγωγή των αποστολών τελεί τελικώς υπό την ευθύνη του Συμβουλίου, δεδομένου ότι το Συμβούλιο είναι αυτό που συγκροτεί κάθε αποστολή στο πλαίσιο της ΚΕΠΠΑ, την οποία καθορίζει και υλοποιεί (άρθρο 24, παράγραφος 2, ΣΕΕ).

44. Σύμφωνα με τη γνώμη της Ύπατης Εκπροσώπου, εναπόκειται στην Ύπατη Εκπρόσωπο να προετοιμάζει, να σχεδιάζει και να επιβλέπει την ορθή εκτέλεση των αποστολών. Ωστόσο, ο Ύπατος Εκπρόσωπος δεν μπορεί να θεωρηθεί νομικά υπεύθυνος για περιπτώσεις κακοδιοίκησης κατά τη λειτουργία αυτών των αποστολών, δεδομένου ότι, σε αντίθεση με τις αντιπροσωπείες της ΕΕ, οι πρώτες δεν τελούν υπό την εποπτεία του Ύπατου Εκπροσώπου κατά την έννοια της απόφασης του Συμβουλίου για τη σύσταση της EYED. [10] Για τον λόγο αυτό, οι ισχυρισμοί περί κακοδιοίκησης στο πλαίσιο μη στρατιωτικής ή στρατιωτικής αποστολής χειρίζονται αντίστοιχα από τον Αρχηγό Αποστολής ή τον Διοικητή Επιχειρήσεων.

45. Και πάλι, σύμφωνα με τη γνωμοδότηση, οι αρχηγοί *μη στρατιωτικών* αποστολών είναι υπεύθυνοι για τη διαχείριση του προϋπολογισμού βάσει των όρων σύμβασης που έχει υπογραφεί με την Επιτροπή. Σε τελική ανάλυση, η διαχείριση του προϋπολογισμού τελεί υπό την ευθύνη της Επιτροπής. Στο πλαίσιο αυτό, οι αρμόδιες υπηρεσίες της Επιτροπής ενεργούν

υπό την εποπτεία της Ύπατης Εκπροσώπου υπό την ιδιότητά της ως Αντιπροέδρου της Επιτροπής. Ως εκ τούτου, οι ισχυρισμοί για οικονομική κακοδιοίκηση εξετάζονται είτε από τον Αρχηγό Αποστολής είτε από την ίδια την Επιτροπή.

46. Όσον αφορά τις *στρατιωτικές* επιχειρήσεις, οι διοικητές επιχειρήσεων είναι υπεύθυνοι για τη διαχείριση του προϋπολογισμού υπό την ιδιότητά τους ως διατάκτες των προϋπολογισμών της Ειδικής Επιτροπής Αθηνά. [11] Τελικά, η διαχείριση του προϋπολογισμού τελεί υπό την ευθύνη της Ειδικής Επιτροπής Αθηνά. Ως εκ τούτου, οι ισχυρισμοί για οικονομική κακοδιοίκηση αντιμετωπίζονται είτε από τον διοικητή της επιχείρησης είτε από την Ειδική Επιτροπή Αθηνά.

47. Ωστόσο, στο πλαίσιο της πολιτικής ευθύνης της Ύπατης Εκπροσώπου για την εφαρμογή των αποφάσεων του Συμβουλίου σχετικά με τις αποστολές αυτές, θα διασφαλίσει κατά τα στάδια σχεδιασμού και εκτέλεσης ότι πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις για την επιτυχή διοίκηση από τους αρχηγούς αποστολών και τους διοικητές επιχειρήσεων. Στο πλαίσιο αυτό, ο Ύπατος Εκπρόσωπος μπορεί να υποβάλει προτάσεις στο Συμβούλιο, στην Επιτροπή ή στα κράτη μέλη όταν οι προϋποθέσεις αυτές λείπουν ή πρέπει να βελτιωθούν.

48. Επιπλέον, η Ύπατη Εκπρόσωπος τόνισε ότι θα δώσει ιδιαίτερη προσοχή στις περιπτώσεις κακοδιοίκησης που επισημαίνει ο Διαμεσολαβητής ως μέσο για τη βελτίωση της διαχείρισης των αποστολών και της εφαρμογής των αποφάσεων του Συμβουλίου για τη σύστασή τους υπό την ευθύνη της Ύπατης Εκπροσώπου.

49. Εν κατακλείδι, η Ύπατη Εκπρόσωπος δήλωσε ότι, εκτός από τις καταγγελίες σχετικά με την εκτέλεση του προϋπολογισμού των μη στρατιωτικών αποστολών που διαβιβάζονται στην Επιτροπή, εμπίπτει στην αρμοδιότητα της Ύπατης Εκπροσώπου να λαμβάνει γνώση των ατομικών καταγγελιών που υποβάλλονται στον Διαμεσολαβητή, να ζητεί από τις αρμόδιες υπηρεσίες των θεσμικών οργάνων να τις χειρίζονται και να παρέχει στον Διαμεσολαβητή τις σχετικές απαντήσεις.

50. Τέλος, μολονότι αναγνωρίζει ότι η τρέχουσα νομική κατάσταση ενδέχεται να μην είναι ικανοποιητική, η Ύπατη Εκπρόσωπος τόνισε ότι δεσμεύτηκε να συνεργαστεί στενά με την Επιτροπή εντός του υφιστάμενου νομικού πλαισίου προκειμένου να διασφαλιστεί η ορθή διεκπεραίωση των ερευνών της Διαμεσολαβήτριας.

Αξιολόγηση της Διαμεσολαβήτριας

51. Ως σημείο εκκίνησης, ο Διαμεσολαβητής σημειώνει με λύπη ότι οι απαντήσεις που έλαβε από το Συμβούλιο, την Επιτροπή και τον ύπατο εκπρόσωπο (άμεσα ή μέσω της ΕΥΕΔ) κατά τη διάρκεια της παρούσας έρευνας δεν αρκούσαν για να εξαλειφθούν οι προαναφερθείσες αβεβαιότητες όσον αφορά το ζήτημα της λογοδοσίας.

52. Κατ' ουσίαν, οι απαντήσεις που ελήφθησαν μπορούν να συνοψιστούν ως εξής.

53. Το Συμβούλιο πρότεινε ότι δεν είναι αρμόδιο να ασχολείται με θέματα λογοδοσίας που

αφορούν περιπτώσεις κακοδιοίκησης στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων των αποστολών ΚΠΑΑ και ότι εναπόκειται στην Ύπατη Εκπρόσωπο να ασχοληθεί με τέτοια θέματα.

54. Η Επιτροπή, από την πλευρά της, τόνισε ότι ο εποπτικός της ρόλος περιορίζεται μόνο στον τομέα της εκτέλεσης του προϋπολογισμού και της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης των μη στρατιωτικών αποστολών. Ως εκ τούτου, έκρινε ότι δεν μπορεί να λογοδοτήσει για την άσκηση αρμοδιοτήτων εκτός του εν λόγω περιορισμένου τομέα.

55. Η Ύπατη Εκπρόσωπος υποστήριξε ότι οι ίδιες οι αποστολές ΚΠΑΑ δεν θα μπορούσαν να λογοδοτήσουν για διάφορους λόγους, *συμπεριλαμβανομένου, μεταξύ άλλων*, του γεγονότος ότι δεν έχουν νομική προσωπικότητα. Επιπλέον, μολονότι αρχικά υποστήριξε ότι η Επιτροπή είχε εποπτικές αρμοδιότητες επί ενός αρχηγού αποστολής, στη συνέχεια υποστήριξε ότι ο εποπτικός ρόλος της Επιτροπής περιορίζεται σε ζητήματα που αφορούν την εκτέλεση του προϋπολογισμού των μη στρατιωτικών αποστολών. Όσον αφορά την ίδια την Ύπατη Εκπρόσωπο, υποστήριξε ότι δεν μπορεί να θεωρηθεί νομικά υπεύθυνη για περιπτώσεις κακοδιοίκησης κατά τη λειτουργία αυτών των αποστολών, δεδομένου ότι, σε αντίθεση με μια αντιπροσωπεία της ΕΕ, δεν τελούν υπό την εξουσία της. Κατά την άποψή της, το συμπέρασμα αυτό δεν επηρεάστηκε από το γεγονός ότι εναπόκειται στην Ύπατη Εκπρόσωπο να προετοιμάζει, να σχεδιάζει και να επιβλέπει την ορθή υλοποίηση τέτοιων αποστολών. Ωστόσο, η Ύπατη Εκπρόσωπος αναγνώρισε ότι εναπόκειται στην ίδια να λάβει γνώση των ατομικών καταγγελιών που υποβάλλονται στον Διαμεσολαβητή, να ζητήσει από τις αρμόδιες υπηρεσίες των θεσμικών οργάνων να τις χειριστούν και να παράσχει στον Διαμεσολαβητή τις σχετικές απαντήσεις.

56. Με βάση τα ανωτέρω, η Διαμεσολαβήτρια θεωρεί ότι η τρέχουσα κατάσταση όσον αφορά το ζήτημα ποιο από τα θεσμικά όργανα ή τους οργανισμούς της ΕΕ θα πρέπει να θεωρηθεί υπεύθυνο και υπόλογο για περιπτώσεις κακοδιοίκησης που λαμβάνει χώρα στο πλαίσιο των αποστολών ΚΠΑΑ που έχει συστήσει η ΕΕ είναι εξαιρετικά μη ικανοποιητική. Πράγματι, με εξαίρεση τις περιπτώσεις κακοδιοίκησης που σχετίζονται με την εκτέλεση του προϋπολογισμού των μη στρατιωτικών αποστολών, για τις οποίες η Επιτροπή αναγνωρίζει τον εποπτικό της ρόλο, το αναπόφευκτο συμπέρασμα από τις προαναφερθείσες απαντήσεις είναι ότι κανένα θεσμικό όργανο ή οργανισμός δεν έχει δηλώσει ότι είναι υπεύθυνο και υπεύθυνο για περιπτώσεις κακοδιοίκησης που λαμβάνουν χώρα σε αποστολές ΚΠΑΑ, οι οποίες συγκροτούνται, διοικούνται και χρηματοδοτούνται από την ΕΕ.

57. Στο πλαίσιο αυτό, ο Διαμεσολαβητής θεωρεί σκόπιμο να διατυπώσει τις ακόλουθες παρατηρήσεις.

58. Η θέση του Συμβουλίου, της Επιτροπής και της Ύπατης Εκπροσώπου/ΕΥΕΔ δεν μπορεί εύκολα να συμβιβαστεί με την αρχή που καθιερώνει η νομολογία ότι η ΕΕ βασίζεται στο κράτος δικαίου στο οποίο κανένα από τα θεσμικά όργανα και τους οργανισμούς δεν μπορεί να αποφύγει τον έλεγχο της συμμόρφωσης των πράξεών τους με τον βασικό συνταγματικό χάρτη, τη Συνθήκη [12].

59. Θα πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι το δικαίωμα χρηστής διοίκησης αποτελεί θεμελιώδες

δικαίωμα. [13] Ως εκ τούτου, είναι αναγκαίο να διασφαλιστεί η προστασία του δικαιώματος αυτού και όσον αφορά τις δραστηριότητες των αποστολών ΚΠΑΑ.

60. Στο πλαίσιο αυτό, ο Διαμεσολαβητής υπενθυμίζει ότι το άρθρο 24 της ΣΛΕΕ ορίζει σαφώς ότι η Κοινή Εξωτερική Πολιτική και Πολιτική Ασφάλειας («ΚΕΠΠΑ») τίθεται σε ισχύ από την Ύπατη Εκπρόσωπο και από τα κράτη μέλη, σύμφωνα με τις Συνθήκες. Σύμφωνα με το άρθρο 42 της ΣΛΕΕ, η ΚΠΑΑ αποτελεί σημαντική συνιστώσα και αναπόσπαστο μέρος της ΚΕΠΠΑ. Μέχρι σήμερα, η ΚΠΑΑ περιλαμβάνει περισσότερες από 20 μη στρατιωτικές και στρατιωτικές αποστολές και επιχειρήσεις σε τρεις ηπείρους.

61. Τόσο οι μη στρατιωτικές όσο και οι στρατιωτικές αποστολές ΚΠΑΑ συγκροτούνται με νομική πράξη που εκδίδεται από το Συμβούλιο (απόφαση ή κοινή δράση), στο πλαίσιο της ΚΕΠΠΑ που ορίζεται από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο και το Συμβούλιο (άρθρο 26 ΣΕΕ). Το Συμβούλιο θεσπίζει τη δομή διοίκησης των στρατιωτικών και μη στρατιωτικών αποστολών ΚΠΑΑ. Επιπλέον, το Συμβούλιο ασκεί τον πολιτικό έλεγχο και τη στρατηγική διεύθυνση των αποστολών [14].

62. Η Ύπατη Εκπρόσωπος διασφαλίζει την εφαρμογή των αποφάσεων που εκδίδονται από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο και το Συμβούλιο (άρθρο 27 παράγραφος 1 ΣΕΕ), συμπεριλαμβανομένων των αποφάσεων που αφορούν τις αποστολές ΚΠΑΑ. Κατά την εκπλήρωση της εντολής της, η Ύπατη Εκπρόσωπος επικουρείται από την ΕΥΕΔ (άρθρο 27 παράγραφος 3 ΣΕΕ).

63. Ο Αρχηγός Αποστολής, στην περίπτωση μη στρατιωτικών αποστολών, και ο Διοικητής Επιχειρήσεων, στην περίπτωση στρατιωτικών αποστολών, διορίζονται και παραμένουν υπό την τελική εξουσία του Συμβουλίου. [15] Ο Αρχηγός Αποστολής και ο Διοικητής Επιχειρήσεων ασκούν τη διοίκηση και τον έλεγχο της αποστολής σε επιχειρησιακό επίπεδο. [16] Επιπλέον, ο Αρχηγός Αποστολής σε μη στρατιωτικές αποστολές και ο Διοικητής Επιχειρήσεων σε στρατιωτικές αποστολές, διαχειρίζονται ο καθένας τον προϋπολογισμό της αποστολής. Στο πλαίσιο αυτό, ενώ οι μη στρατιωτικές αποστολές χρηματοδοτούνται από τον προϋπολογισμό της ΕΕ, οι στρατιωτικές αποστολές χρηματοδοτούνται από τα συμμετέχοντα κράτη μέλη [17]. Η Επιτροπή έχει εποπτικό ρόλο επί του αρχηγού αποστολής όσον αφορά την εκτέλεση του προϋπολογισμού σε μη στρατιωτικές αποστολές [18]. Όσον αφορά τις στρατιωτικές αποστολές, ο μηχανισμός *Athena*, ένας μηχανισμός που δημιουργήθηκε από το Συμβούλιο, διαχειρίζεται τη χρηματοδότηση των κοινών εξόδων των αποστολών εξ ονόματος των συμμετεχόντων κρατών μελών [19].

64. Επιπλέον, είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι ο Αρχηγός Αποστολής σε μη στρατιωτική αποστολή συνάπτει σύμβαση με την Επιτροπή [20] και διορίζεται ως ειδικός σύμβουλος της Επιτροπής στον οποίο ανατίθεται η εκτέλεση των δράσεων ΚΕΠΠΑ. [21] Ο Αρχηγός Αποστολής εξουσιοδοτείται να συνάπτει συμβάσεις με το διεθνές προσωπικό και το τοπικό προσωπικό. [22] Επιπλέον, τα συμμετέχοντα κράτη μέλη και τα θεσμικά όργανα της ΕΕ μπορούν να αποσπάσουν προσωπικό στην αποστολή [23]. Κατά τη διάρκεια της απόσπασης, μόνον ο Αρχηγός Αποστολής είναι υπεύθυνος για τη διαχείριση του μέλους του προσωπικού, αποκλεισμένου του εν λόγω κράτους μέλους ή θεσμικού οργάνου της ΕΕ [24].

65. Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, δεν μπορεί να αμφισβητηθεί ότι η ΕΕ συμμετέχει αποφασιστικά στη δημιουργία και τη λειτουργία τόσο μη στρατιωτικών όσο και στρατιωτικών αποστολών ΚΠΑΑ.

66. Ως εκ τούτου, η πρόταση σύμφωνα με την οποία κανένα θεσμικό όργανο της ΕΕ δεν θα πρέπει να λογοδοτεί για περιπτώσεις κακοδιοίκησης (εκτός της κακοδιοίκησης που συνδέεται με την εκτέλεση του προϋπολογισμού σε μη στρατιωτικές αποστολές ΚΠΑΑ) δεν μπορεί να γίνει δεκτή.

67. Συναφώς, ο Διαμεσολαβητής θεωρεί χρήσιμο να παραπέμψει σε διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου εκδοθείσα στο πλαίσιο διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων σχετικά με την αστυνομική αποστολή της ΕΕ στη Βοσνία-Ερζεγοβίνη (στο εξής: EUPM/BiH). Εν προκειμένω, ο προσφεύγων-ενάγων, αποσπασμένος από ένα κράτος μέλος, άσκησε προσφυγή ακυρώσεως κατά αποφάσεως του Αρχηγού Αποστολής σχετικά με το προσωπικό. Με τη διάταξή του, ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου έκρινε τα εξής: [25]

« 24. Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι το Συμβούλιο δημιούργησε την ΑΑΕΕ και ότι, ενώ ο επικεφαλής της ΑΑΕΕ είναι υπεύθυνος για την ΑΑΕΕ και εκδίδει οδηγίες προς το σύνολο του προσωπικού της ΑΑΕΕ (άρθρο 6, παράγραφοι 1 και 3, της αποφάσεως 2009/906/ΚΕΠΠΑ), το Συμβούλιο διατηρεί την ευθύνη για τη δράση της ΑΑΕΕ από πολλές απόψεις (άρθρο 9, παράγραφοι 2 και 4, άρθρο 10, παράγραφοι 1 και 2, και άρθρο 13, παράγραφοι 1 και 3, της αποφάσεως 2009/906/ΚΕΠΠΑ). Όσον αφορά την Επιτροπή, έχει ρόλο για δημοσιονομικούς και χρηματοδοτικούς σκοπούς στη διαχείριση της ΑΑΕΕ (άρθρο 6 παράγραφος 4 και άρθρο 12 παράγραφος 3 της απόφασης 2009/906/ΚΕΠΠΑ). Εξάλλου, εν προκειμένω, ο προσφεύγων υποστήριξε, και δεν αντικρούεται από το Συμβούλιο ή την Επιτροπή, ότι ο προϊστάμενος της EUPM είχε προσληφθεί από την Επιτροπή.

25. Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν αποκλείεται, εκ πρώτης όψεως, η απόφαση της 7ης Απριλίου 2010 και η απόφαση της 30ής Απριλίου 2010, την οποία έλαβε επισήμως ο επικεφαλής της ΑΑΕΕ, να καταλογιστούν στο Συμβούλιο ή στην Επιτροπή στο μέτρο που ο επικεφαλής της ΑΑΕΕ ενήργησε νομίμως εξ ονόματος ενός από τα εν λόγω θεσμικά όργανα. Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να διασφαλιστεί ότι τα εν λόγω θεσμικά όργανα δεν παρακάμπτουν τον έλεγχο του δικαστή της Ένωσης επί των αμιγώς διοικητικών αποφάσεων που λαμβάνονται σε σχέση με τη διαχείριση του προσωπικού στο πλαίσιο της ΑΑΕΕ, οι οποίες θα μπορούσαν σαφώς να διαχωριστούν από τα «πολιτικά» μέτρα που λαμβάνονται στο πλαίσιο της ΚΕΠΠΑ. Όταν μια τέτοια απόφαση θίγει το πρόσωπο στο οποίο απευθύνεται και μεταβάλλει ουσιωδώς τη νομική του κατάσταση, δεν μπορεί να γίνει δεκτό, εντός Ένωσης στηριζόμενης στον κανόνα δικαίου, ότι μια τέτοια απόφαση δεν υπόκειται σε δικαστικό έλεγχο (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Ιουλίου 2008, T-411/06, *Sogelma κατά EAR*, Συλλογή 2008, σ. II-2771, σκέψη 36).

68. Υπό το πρίσμα των ανωτέρω, η Διαμεσολαβήτρια θεωρεί λυπηρό το γεγονός ότι το Συμβούλιο, η Επιτροπή και η Ύπατη Εκπρόσωπος/ΕΥΕΔ δεν έχουν μέχρι στιγμής επιτύχει σαφήνεια σχετικά με την κατανομή της ευθύνης για πιθανές περιπτώσεις κακοδιοίκησης στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων των αποστολών ΚΠΑΑ, με εξαίρεση τα θέματα που σχετίζονται με

τις δημοσιονομικές πτυχές των μη στρατιωτικών αποστολών, για τα οποία η Επιτροπή έχει ρητώς αποδεχθεί την ευθύνη.

69. Ταυτόχρονα, ωστόσο, η Διαμεσολαβήτρια σημειώνει ότι η Ύπατη Εκπρόσωπος των ενημέρωσε μέσω της ΕΥΕΔ ότι θα λάβει γνώση των ατομικών καταγγελιών που υποβάλλονται στον Διαμεσολαβητή, θα ζητήσει από τις αρμόδιες υπηρεσίες των θεσμικών οργάνων της ΕΕ να τις αντιμετωπίσουν και να του παράσχει τις σχετικές απαντήσεις (βλ. σημείο 49 ανωτέρω). Ο Διαμεσολαβητής εκφράζει την ικανοποίησή του για την πρόταση αυτή, η οποία είναι ταυτόχρονα ρεαλιστική και χρήσιμη. Σημειώνει ότι, στην πραγματικότητα, η Ύπατη Εκπρόσωπος φαίνεται να βρίσκεται σε πολύ καλή θέση για να διασφαλίσει ότι η ρύθμιση αυτή θα λειτουργήσει, δεδομένων των θεσμικών δεσμών της τόσο με το Συμβούλιο όσο και με την Επιτροπή.

70. Δεδομένου ότι δεν φαίνεται να υπάρχει κανένας λόγος αμφιβολίας, επί του παρόντος, ότι οι ανωτέρω ρυθμίσεις θα διασφαλίσουν την αποτελεσματικότητα του θεμελιώδους δικαιώματος *καταγγελίας στον Διαμεσολαβητή* που προβλέπεται στο άρθρο 43 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, δεν υπάρχει λόγος παράτασης της παρούσας έρευνας. Τούτου λεχθέντος, δεν είναι καθόλου προφανές ότι οι εν λόγω ρυθμίσεις θα αποδειχθούν επαρκείς για τη διασφάλιση του θεμελιώδους δικαιώματος *χρηστής διοικήσεως*, το οποίο μνημονεύεται στο σημείο 59 των παρουσών προτάσεων, το οποίο περιλαμβάνεται στο άρθρο 41 του Χάρτη. Εάν καταστεί προφανές ότι οι εν λόγω ρυθμίσεις δεν λειτουργούν ικανοποιητικά όσον αφορά τα δύο δικαιώματα, ο Διαμεσολαβητής θα αισθανόταν υποχρεωμένος να ασχοληθεί εκ νέου με το ζήτημα της αρχής.

B. Συμπεράσματα

Βάσει της αυτεπάγγελτης έρευνας σχετικά με την εν λόγω καταγγελία, ο Διαμεσολαβητής την περατώνει με το ακόλουθο συμπέρασμα:

Με βάση τα αποτελέσματα της αυτεπάγγελτης έρευνάς του για την παρούσα υπόθεση, ο Διαμεσολαβητής θα απευθυνθεί, όσον αφορά μελλοντικές καταγγελίες και έρευνες σχετικά με τις δραστηριότητες των αποστολών της ΕΕ, i) στην Επιτροπή όσον αφορά ζητήματα σχετικά με την εκτέλεση του προϋπολογισμού σε μη στρατιωτικές αποστολές και ii) στην Ύπατη Εκπρόσωπο/ΕΥΕΔ όσον αφορά όλους τους άλλους ισχυρισμούς περί κακοδιοίκησης σε σχέση με αποστολές ΚΠΑΑ.

Η Διαμεσολαβήτρια θεωρεί ότι οι ανωτέρω ρυθμίσεις θα πρέπει να είναι επαρκείς για τη διασφάλιση της αποτελεσματικότητας του θεμελιώδους δικαιώματος *καταγγελίας στον Διαμεσολαβητή* που περιέχεται στο άρθρο 43 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων. Ως εκ τούτου, δεν συντρέχει λόγος για περαιτέρω έρευνα στην υπό κρίση υπόθεση. Ωστόσο, δεν είναι καθόλου προφανές ότι οι ρυθμίσεις αυτές αρκούν για τη διασφάλιση του θεμελιώδους δικαιώματος *χρηστής διοίκησης* που κατοχυρώνεται στο άρθρο 41 του Χάρτη. Εάν καταστεί προφανές ότι οι εν λόγω ρυθμίσεις δεν λειτουργούν ικανοποιητικά όσον αφορά τα δύο δικαιώματα, ο Διαμεσολαβητής θα αισθανόταν υποχρεωμένος να ασχοληθεί εκ νέου με το ζήτημα της αρχής.

Το Συμβούλιο της ΕΕ, η Επιτροπή και η Ύπατη Εκπρόσωπος/ΕΥΕΔ θα ενημερωθούν για την απόφαση αυτή.

Π. Νικηφόρος Διαμαντούρος

Στρασβούργο στις 30 Αυγούστου 2013

[1] Βλέπε, για παράδειγμα, τις αποφάσεις του Διαμεσολαβητή σχετικά με την καταγγελία 955/97/IJH κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, την καταγγελία 3008/2005/OV κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, την καταγγελία 3328/2008/ELB κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, την καταγγελία 3177/2008/(JDG)OV κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, την καταγγελία OI/2010/(BEH)MMN σχετικά με την EUPOL COPPS, την καταγγελία 1519/2011/AN κατά του Συμβουλίου της ΕΕ και την καταγγελία 532/2011/(FOR)CK κατά της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης.

[2] Ανακοίνωση της Επιτροπής C(2007) 1746 της 21ης Δεκεμβρίου 2007 («Ειδικοί κανόνες για τους ειδικούς συμβούλους»).

[3] Απόφαση του Διαμεσολαβητή σχετικά με την καταγγελία 3177/2008/(JDG)OV κατά της Επιτροπής, σημείο 31.

[4] Όπ.π. , σημεία 34-37.

[5] Όπ.π. , σημεία 69 επ.

[6] Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, για τη θέσπιση του κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («δημοσιονομικός κανονισμός»)· ΕΕ 2002, L 248, σ. 1. Επισημαίνεται ότι ο κανονισμός 1605/2002 καταργήθηκε έκτοτε με τον κανονισμό (ΕΕ, Ευρατόμ) 966/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, σχετικά με τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης (ΕΕ 2012, L 298 σ. 1). Η σχετική ισοδύναμη διάταξη είναι πλέον το άρθρο 58 παράγραφος 1 στοιχείο γ) σημείο viii).

[7] Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τους ειδικούς κανόνες για τους ειδικούς συμβούλους που είναι επιφορτισμένοι με την υλοποίηση των επιχειρησιακών δράσεων της ΚΕΠΠΑ και του διεθνούς προσωπικού που έχει προσληφθεί με σύμβαση (C(2009) 9502 της 30ής Νοεμβρίου 2009).

[8] Βλ., για παράδειγμα, αιτιολογική σκέψη 4 της απόφασης 2010/784/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2010, για την αστυνομική αποστολή της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τα παλαιστινιακά εδάφη (EUPOL COPPS), ΕΕ 2010, L 335, σ. 60. Επιπλέον, το άρθρο 6,

παράγραφος 4, της εν λόγω αποφάσεως ορίζει τα εξής: « Ο αρχηγός αποστολής είναι υπεύθυνος για την εκτέλεση του προϋπολογισμού της αποστολής. Για τον σκοπό αυτό, ο Αρχηγός Αποστολής υπογράφει σύμβαση με την Επιτροπή ». Επιπλέον, σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 4, «[ο] Αρχηγός Αποστολής/Αστυνομικός Επίτροπος υποβάλλει πλήρη έκθεση στην Επιτροπή και εποπτεύεται από αυτήν σχετικά με τις δραστηριότητες που αναλαμβάνονται στο πλαίσιο της σύμβασής του.

[9] Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή παρέπεμψε στο άρθρο 9 της απόφασης του Συμβουλίου για τη σύσταση της EUPOL COPPS:

« Αλυσίδα διοίκησης

1. Η EUPOL COPPS διαθέτει ενιαία δομή διοίκησης, ως επιχείρηση διαχείρισης κρίσεων.
2. Υπό την ευθύνη του Συμβουλίου και της ΥΕ, η ΕΠΑ ασκεί τον πολιτικό έλεγχο και τη στρατηγική διεύθυνση της EUPOL COPPS.
3. Ο Διοικητής Μη Στρατιωτικών Επιχειρήσεων, υπό τον πολιτικό έλεγχο και τη στρατηγική διεύθυνση της ΕΠΑ και υπό τη γενική εξουσία της ΥΕ, είναι ο διοικητής της EUPOL COPPS σε στρατηγικό επίπεδο και, ως εκ τούτου, εκδίδει οδηγίες προς τον Αρχηγό Αποστολής και του παρέχει συμβουλές και τεχνική υποστήριξη.
4. Ο Διοικητής Μη Στρατιωτικών Επιχειρήσεων υποβάλλει έκθεση στο Συμβούλιο μέσω του ΥΕ.
5. Ο Αρχηγός Αποστολής διοικεί και ελέγχει την EUPOL COPPS στο θέατρο των επιχειρήσεων και είναι άμεσα υπεύθυνος έναντι του Διοικητή Μη Στρατιωτικών Επιχειρήσεων. »

[10] Απόφαση του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για τον καθορισμό της οργάνωσης και της λειτουργίας της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης· ΕΕ 2010, L201, σ. 30.

[11] Η Ειδική Επιτροπή Αθηνά αποτελείται από έναν εκπρόσωπο από κάθε συμμετέχον κράτος μέλος και προεδρεύεται από την εκ περιτροπής Προεδρία του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η Επιτροπή παρίσταται στις συνεδριάσεις χωρίς να συμμετέχει στις ψηφοφορίες. Βλ. άρθρο 6 της αποφάσεως 2004/197/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 23ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση μηχανισμού διαχείρισης της χρηματοδότησης των κοινών εξόδων των επιχειρήσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης που έχουν στρατιωτικές συνέπειες ή συνέπειες στον τομέα της άμυνας (ΕΕ 2004, L63, σ. 68).

[12] Βλ. υπόθεση 294/83 *Les Verts* κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1986, σ. 1339, σκέψη 23. Βλ. επίσης συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-402/05 P και C-415/05 P, *Kadi και Al Barakat International Foundation* κατά Συμβουλίου και Επιτροπής (Συλλογή 2008, σ. I-6351, σκέψη 281).

[13] Άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων.

[14] Για παράδειγμα, βλ. άρθρο 6 της κοινής δράσης 2004/570/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 12ης Ιουλίου 2004, για τη στρατιωτική επιχείρηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη Βοσνία-Ερζεγοβίνη (ΕΕ L 252, σ. 10), και άρθρο 9 της απόφασης 2011/781/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 1ης Δεκεμβρίου 2011, για την αστυνομική αποστολή της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη Βοσνία-Ερζεγοβίνη.

[15] Για παράδειγμα, βλ. άρθρο 6 της κοινής δράσης 2004/570/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου και άρθρο 6 της απόφασης 2011/781/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου.

[16] Για παράδειγμα, βλ. άρθρο 8 της κοινής δράσης 2004/570/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου και άρθρο 6 της απόφασης 2011/781/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου.

[17] Άρθρο 41 ΣΕΕ.

[18] Για παράδειγμα, βλ. άρθρο 12 της απόφασης 2011/781/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου.

[19] Βλ. απόφαση 2011/871/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 2011, για τη θέσπιση μηχανισμού διαχείρισης της χρηματοδότησης των κοινών εξόδων των επιχειρήσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης που έχουν στρατιωτικές συνέπειες ή συνέπειες στον τομέα της άμυνας (Αθηνά), ΕΕ 2011, L343, σ. 35.

[20] Βλ., για παράδειγμα, άρθρο 6 της απόφασης 2011/781/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου.

[21] Βλ. την ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τους ειδικούς κανόνες για τους ειδικούς συμβούλους.

[22] Βλ., για παράδειγμα, άρθρο 7 της απόφασης 2011/781/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου. Γενικότερα, βλ. την ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τους ειδικούς κανόνες για τους ειδικούς συμβούλους.

[23] Όπ.π.

[24] Όπ.π.

[25] Διάταξη του Προέδρου στην υπόθεση T-271/10 R, *Η κατά Συμβουλίου και Επιτροπής*, διάταξη της 22ας Ιουλίου 2010, η οποία δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί πλήρως στη Συλλογή, σκέψεις 18-21.

[26] Διάταξη του Προέδρου στην υπόθεση T-271/10 R, *Η κατά Συμβουλίου και Επιτροπής*, διάταξη της 22ας Ιουλίου 2010, η οποία δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί πλήρως στη Συλλογή, σκέψεις 24-25. Επιπλέον, στην υπόθεση T- 411/06, *Sogelma κατά Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Ανασυγκρότησης* (Συλλογή 2008, σ. II-2771), υπόθεση που αφορούσε προσφυγή ακυρώσεως κατά αποφάσεως οργανισμού περί ακυρώσεως διαγωνισμού, το Πρωτοδικείο έκρινε τα εξής:

« 37. Η γενική αρχή που απορρέει από την απόφαση αυτή είναι ότι κάθε πράξη κοινοτικού

οργανισμού που προορίζεται να παραγάγει έννομα αποτελέσματα έναντι τρίτων πρέπει να υπόκειται σε δικαστικό έλεγχο. Βεβαίως, η προπαρατεθείσα απόφαση *Les Verts*, σκέψη 24, αναφέρεται μόνο στα κοινοτικά όργανα και η ΕΥΑ δεν συγκαταλέγεται μεταξύ των οργάνων που απαριθμούνται στο άρθρο 7 ΕΚ. Εντούτοις, η κατάσταση των κοινοτικών οργανισμών που έχουν την εξουσία να λαμβάνουν μέτρα προοριζόμενα να παράγουν έννομα αποτελέσματα έναντι τρίτων είναι πανομοιότυπη με εκείνη που οδήγησε στην έκδοση της αποφάσεως *Les Verts*: δεν μπορεί να γίνει δεκτό, σε μια κοινότητα που βασίζεται στο κράτος δικαίου, ότι τέτοιες πράξεις διαφεύγουν του δικαστικού ελέγχου [...]

40. Οι αποφάσεις που θα λάμβανε η Επιτροπή δεν μπορούν να παύσουν να αποτελούν πράξεις δεκτικές προσφυγής μόνο και μόνο επειδή η Επιτροπή έχει αναθέσει εξουσίες στην ΕΥΑ, διαφορετικά θα υπήρχε νομικό κενό. »